

ORDO XLIX.

TRIPIETA LOIDEAE.

CALAMVS.

LINN. *Syst. veg.* p. 279. *Gen. pl.* p. 173.

535.

Pharm. SANGVIS DRACONIS.

Calamus Rotang; LINN. *Spec. pl.* p. 463. et *Syst. veg.* p. 279. *Palmi-iuncus Draco* RUMPH. *Herb. Amb.* tom. 5. p. 114. tab. 58. fig. 1. *Dsierenang Kämpf.* *Amoen. exot.* p. 552. *Arbor Indiae orientalis*, in syluis prope fluenta crescens.

Praeter significatam arborem sunt aliae, quarum truncus vel rami vulnerati succum rubrum resinosum fundunt, nomine sanguinis draconis venientem, scilicet:

Pterocarpus Draco; foliis pinnatis LINN. *Syst. veg.*

p. 533. LÖFLING's *Spankska Resa* p. 266. 273.

Pterocarpus officinalis JACQU. *Stirp. Amer. Hist.*

p. 283. tab. 183. fig. 92. vbi folium modo depingitur; nam nec florem nec fructum vidit.

Lingoum RUMPH. *I. c. tom. 2.* p. 205. tab. 70.?

Ipsæ

Ipse LINNEUS *l. c.* iam fatetur, se fere credere, orientalem et occidentalem arborem specie discrepare. Arbor alta in America australi crescens; item (modo RUMPHII arbor sit eadem) in saxofis et praeruptis littoribus et locis syluaticis Indiae orientalis, in insulis praecipue Asiae subiectis, Jaua, Sumatra.

Hanc ipsam arborem vere sanguinem sic dictum draconis stillare, testes autoptes ill. JACQUIN (*l. c.*) confirmat. Nempe subferrugineus cortex transuersim si scinditur, breui punctis plurimis sanguineis variegatur in lacrymam abituris, quae post aliquot minuta temporis pr. praecipue feruente sole indurescunt et colliguntur. Olim frequenter hic succus Carthagena in Hispaniam missus fuit, sed iam negligitur eiusdem collectio ob senescentem eiusdem in Europa famam. Cortex, lignum et folia saporem adstringentem habent. Cortex trunci et radicis in bacilos palmares scissus ab incolis ad mundandos dentes adhibetur (JACQUIN).

Dracaena Draco; arborea, foliis subcarnosis apice spinoso LINN. *Syst. nat. ed. 12. a. 1767. tom. 2. p. 246. Ed. 13. p. 265.* *Draco arbor* CLUSII *Rar. plant. p. 1. cum icone ramosae arboris.* VAN DELLI

DELLI *Monographia c. ic.* 1767. Störkia et Quedera CRANZII *de duabus draconis arboribus* 1768. c. *ic. fig. 1. 2.* BEHRENS *Diff. de dracone arbore Clusi* 1770. c. *ic. fig. 1. 2. 3.* Insulae Canariae a pluribus patria huius arboris assignantur.

Paucissima tantum de modo succum illum rubrum ex hac eruendi traduntur. Certe profluere caniculae aestu, testis est CLUSIUS (*l. c.*). Ferro sauciatam arborem stato anni tempore emittere succum, qui aheno decoctus et defecatus sanguinis draconis nomen adipiscatur, ALOSIUS (apud Eudem) narrat. Id fieri perforata arbore prope radicem lato et profundo hiatu THEVETUS (apud CLUS. *loc. cit.*).

Dalbergia monetaria LINN. *Suppl. plant.* p. 317.
pariter instruitur succo, istum, de quo hic agitur, aemulante; nec non

Pterocarpus santolinus LINN. *Suppl.* p. 318.

Quin plurima ligna Indica rubra per rimas corticis trunci succum sanguineum exsudant, indumentem in resinam rubram. Sunt et species variae Crotonis, similem succum fundentes (LINN. *Suppl.* p. 319.). Omitto alias stirpes, ex quibus progigni hinc inde legitur, non satis definitas, quarum recensum praestat cel. CRANZ (*l. c. inde a pag.*

pag. 13.). Harum numero accensenda arbor ista in Botany bay in littore orientali noui Belgii a viris cl. BANKS et SOLANDER a. 1770. reperta (V. HAWKESWORTH's collection, vol. 3. p. 498 et 505.), Quercum referens, et lignum valde durum graueque coloris profundi habens, quae speciem sanguinis draconis exhibet. Eiusdem arboris meminerunt etiam alii ABEL JANSAN TASMAN (1642 in DALRYMPLE'S collect. vol. 2. p. 68.) WILHELMUS DE VLAMING (1696. in NIC. WITSEN *Noord en Oost Tartarye*, vol. 1. p. 180. ed. 2.), in novo Belgio sed diuersis locis visae. In hac ipsa arbore peregrinatores animaduerterunt gradus quosdam, distantia trium vel quinque pedum incisos, quorum ratio detegi non potuit.

Sed, quantum capio, *Calamus Rotang* illa arbor est, ex qua maxime vulgaris collectio succi fit. An sit eadem species calami ac illa, de qua sanguinem draconis copiose in peninsula Malacca colligi cl. KÖNIG (in RETZ. *Obs. botan. fasc. 4. p. 5.*) refert, non dixerim. Ad Chinam fere omnis hic transmittitur, ubi cum lucro maximo venditur. Dubitat ille, sanguinem draconis Soccotrinensem ab eadem stirpe legi. Malaccensis saepe gummi Damar, quod Animes species est, corrumpitur.

C. Ro-

C. Rotang fructum fert in racemo ex ouato rotundum, magnitudinis nuce auellana maioris, squamulis tenuibus phoeniceis tectum, sub quibus membrana carnosâ globulum pulposum valde adstringentem inuoluit (KÄMPF. l. c. p. 556.). Scatet hic ipse fructus succo isto rubro, de quo hic sermo est, quem ut eliciant nigritae Orientis, Malayi Javanique, supra vas amplum fidile, quod aquam ad sui dimidium continet, collocant; quo facto vas leuiter operculatum prunis imponunt, ut vapores aquae bullientis assurgentess emollient fructus et succum illum euoluant. Hic tum bacillo abraditur et in folliculos reconditur ex folio arundinaceo complicatos, filo mox in moniliformem seriem ligandos, et tam diu libera aura suspendendos, donec indita resina exaruerit. Alii simplici coctione cum aqua eam eruunt, et vterius dein reiecto fructu eam coquendo inspissantes folliculis pariter includunt (KÄMPF. l. c. p. 553.). Imo superficies externa maturi fructus in Palimbana plerumque obtecta resina ista cernitur. Fructus hosce colligunt ibidem eosque in facco quodam commouent et agitant, donec exterior rubra crusta decidat, quae ad solem calefacta liquefcit, et manibus in globulos paruos formata, foliis siccis dicto modo

Appar. medic. Vol. V.

U

recon-

reconditur. Haec sanguinis draconis species purissima est, et in ipsa India caro pretio venit. Reliqui dein fructus succo isto turgidi contunduntur, et vel ad solem vel super igne parum coquuntur. Ex supernatante substantia placentulae formantur tres quatuorue digitos latae, quae species probitate proxime venit ad priorem. Vilior vero est ista, quae ex reliqua crassiori substantia commixta emergit, dum in magnas et rotundas glebas spithamam vel pedem latas, et ultra pollicem crassas redigitur, quae ipsa vulgarem sanguinem draconis, in Europam transuehi solitum, constituit. In hisce placentis saepe fructuum laminae conspi ciuntur. Imo nonnunquam aliquid pedunculorum vel ipsius stipitis admiscetur, qui pariter aliquid rubri succi continet, simulque vna cum fructu excoquitur. Fraus quoque edocuit aliena varia ponderis augendi causa admiscere, ut Oryzae fufures, lignorum ramenta aliaque (RUMPH *l. c.* p. 115 *sq.* Conf. cum hisce *vol. 2.* p. 252.).

Iam fatis intelligitur, quanam in re differat sanguis draconis *in guttis siue lacrymis*, h. e. inuolucris foliaceis inclusa ab isto *in placentis*; qua dupli forma et in Europaeis officinis occurrit, in quas plerum-

plerumque ex India orientali per Natoliam trans-
fertur. Ad sunt in officinis glebae magnitudinis
nucis Juglandis, mox magis mox minus oblongae,
solitario tegmine ex folio palmae vel arundinis
indutae; aliae, Auellanam mediocrem aequantes,
inter se de scripto modo iunctae. Non videntur
hae differre probitatis nota. Homogeneam massam
et vesiculis notatam intus constituant, colorem ob-
scure rubrum prae se ferunt, qui vero, si teritur
succus, in cinnabarinum mutatur. Fragiles sunt,
ut inter digitos conteri se patiantur, odoris et sa-
poris expertes. Flammae admotae flagrant et in-
flantur, reliqua cinerum terreorum portione, spar-
guntque odorem styracini. Massas praeter
hasce seruant officinae grandes palmaris supraque
erassitie, coloris rubicundioris, asperae superficie,
et, dum franguntur, albas particulas peregrinae
mischiae re praesentantes; pretio itaque inferiores
esse constat. Probus sanguis draconis vix aqua
afficitur, sed spiritu vini rectificato in integrum
fere soluitur. Huius magnam quantitatem imbibuit
rubedine saturata. Pari modo ab oleis expressis
subigitur. Aqua calida eundem emollit. Sic igi-
tur licet plurimam partem resinosis sit, tantillum
tamen gummi simul continere videtur. Multiplex

U 2

adul te-

adulterandi illum ratio est per gummi Arabicum, Sorbos contusos, bolum, sanguinem animantium aliaque (Conf. JO. BAUH. *Hist. pl. tom. I. p. 402 sq.*). In factitium modo cadit, solutum iri aqua, admotum candelae non ardere, sed cum strepitu defligrare. An Cinnabaris DIOSCORIDIS sit, quod quidam (V. CLUSII *Hist. pl. rar. p. 2.* JO. BAUH. *I. c.*) existimarunt, vix dirimi vñquam poterit: memorabile tamen, quosdam eius tempore duplici hocce nomine (*Κινναβάρι, αύρα δρακοντος*) eandem rem designasse. Quoad vires, comparat Cinnabarin suam cum haematite, magisque eo adstringere et sanguinem cohibere refert (DIOSC. *lib. 5. cap. 109.*). Haec quidem in veram Cinnabarin mineralem non quadrant. Sed non tutius ad sanguinem ipsum draconis applicantur, licet auctores tantum non omnes, veterum sine dubio effatis adducti, stipticum et ad profluvia sanguinea et aluina sistenda commodum pronuncient, idque ad drachmam diuidiam maiusque pondus datum, et praeterea ulceribus siccandis et vulneribus consolidandis confacent. Potuit id aliquando adulterato adstringentibus succo contigisse. Species corruptelae quoque est, quae resina communi fit (FERBER's *neue Beyträge zur Mineralgesch.* vol. I. p. 366.). Ad gingiuas

gingiuas firmandas in puluere vel electuario subinde adhuc a medicis in aliorum miscela praecipitur. Pristinas autem laudes formulae quaedam dispensatoriorum etiamnum feruant.

PRAEPARATA ET COMPOSITA.

PULVIS STIPTICUS *Ph. Ed.* p. 74. Ex alumine et sanguine draconis.

BALSAMUM LOCATELLI *Ph. Ed.* p. 95. EMPLASTRUM STICTICUM *Ph. Wurt.* p. 72. EMPL. PRO HERNIOSIS *I. c.* p. 65. EMPL. ROBORANS *Ph. Lond.*

p. 110.